

STANOWISKO Nr 1 XI WALNEGO ZGROMADZENIA STOWARZYSZENIA GMIN PRZYJAZNYCH ENERGII ODNAWIALNEJ

w sprawie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2412)

1. Wyrażamy przekonanie, że przyjęcie nowelizacji ustawy o OZE zapewni pełną zgodność przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii z prawodawstwem UE, co umożliwi efektywne wspieranie rozwoju OZE w oparciu o obiektywne i konkurencyjne kryteria przyznawania pomocy publicznej.
2. Z zadowoleniem przyjmujemy utrzymanie w ustawie definicji spółdzielni energetycznej. Uważamy, że spółdzielnie energetyczne działające w oparciu o prawo spółdzielcze mogą stanowić korzystną formę współpracy dla posiadaczy mikroinstalacji OZE. Należy przy tym zaznaczyć, że w niektórych krajach UE ta forma działalności przynosi znaczące efekty i zdecydowanie ułatwia współpracę operatorów sieci z mikroinstalacjami OZE. Wskazane jest aby obok koncepcji i promocji funkcjonowania klastrów energii Ministerstwo Energii podjęło podobne działania dotyczące spółdzielni energetycznych.
3. Propozycję doprecyzowania definicji mikroinstalacji i małej instalacji OZE uznajemy za słuszną i uzasadnioną.
4. Przyjęty w projekcie zapis art. 1 pkt 2 w brzmieniu „w art. 4 uchyla się ust. 9” skutkuje usunięciem z ustawy o odnawialnych źródłach energii zapisu :
„Wprowadzanie energii elektrycznej do sieci, a także pobieranie tej energii z sieci, o których mowa w ust. 1, nie są świadczeniem usług ani sprzedażą w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług”
Uzasadnienie powyższej zmiany wprowadzonej na wniosek Ministerstwa Finansów jakkolwiek jest celowe, wynikające z konieczności dostosowania do prawodawstwa UE, to jednak budzi wątpliwości powstająca niejednoznaczność definicji prosumenta. W prawodawstwie UE takie osoby fizyczne są podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą, natomiast w naszym uregulowaniu nie znajduje się jednoznaczne określenie osób fizycznych wytwarzających energię w mikroinstalacjach OZE.
5. Z zadowoleniem przyjmujemy proponowany zapis art. 3 pkt 6 lit. b :
„W ciągu 72 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy dopuszcza się uchwalanie planów miejscowych przewidujących lokalizację budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, na podstawie przepisów dotychczasowych.”
Wydłużenie okresu możliwości dostosowania zapisów Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego pozwoli samorządom na spokojne, wyważone i racjonalne dokonanie niezbędnych zmian.

6. Proponowane zapisy art.2 pkt 3 dotyczące obowiązków inwestora w kwestii usunięcia widocznych elementów konstrukcji elektrowni wiatrowej oceniamy generalnie za dobre.
7. Stanowczo domagamy się powstrzymania dokonywania pochopnych zmian mających wpływ na wysokość opodatkowania farm wiatrowych. W ocenie skutków regulacji zupełnie zostały pominięte skutki finansowe dotyczące samorządów, można przypuszczać że żaden organ państwa nie dysponuje dziś wiedzą dotyczącą kwot opodatkowania farm wiatrowych łącznie w skali całego kraju i co za tym idzie wielkością globalnej wysokości podatków w zależności od sposobu ich naliczania. Wobec tego obiektywne oszacowanie skutków regulacji jest aktualnie niemożliwe, co powoduje niezgodność procedowania projektu ustawy z obowiązującą ustawą o finansach publicznych. Opodatkowanie farm wiatrowych dotyczy budżetów gmin i z tej racji przypominamy, że finanse samorządów gminnych są ważnym elementem finansów publicznych. Znaczenie wysokości opodatkowania farm wiatrowych nie stanowi odrębnego problemu gmin, lecz rzutuje również na całą sferę finansów publicznych poprzez wysokość subwencji dla gmin lub konieczność wpłat do budżetu centralnego w przypadku osiągania przez gminy wysokich dochodów podatkowych. Wprowadzone w roku 2016, niejako przy okazji zmiany spowodowały chaos i wiele problemów interpretacyjnych dla samorządów gminnych na terenie których zlokalizowano elektrownie wiatrowe, o skutkach jeszcze dziś trudnych do oszacowania. Postulujemy spokojne, rzeczowe i obiektywne wypracowanie zasad opodatkowania elektrowni wiatrowych, w latach ubiegłych pojawiało się wiele propozycji, również naszych uregulowania tej sprawy. Nie podzielamy opinii Ministerstwa Energii, że obecna zmiana przepisów dotyczy również zasad opodatkowania elektrowni wiatrowych. Co do zasady budowle są opodatkowane w wysokości 2 % od ich wartości, w tym przypadku mamy do czynienia raczej z manipulacją przedmiotem opodatkowania.
8. Propozycja zawarta w art. 17 ust. 2 powodująca wejście w życie przepisów dotyczących kwestii opodatkowania elektrowni wiatrowej z mocą wsteczną, tj. od dnia 1 stycznia 2018 r. jest nie do przyjęcia w państwie prawa. Nie ma żadnych racjonalnych argumentów uzasadniających taki zapis. W dostępnym orzecznictwie podkreśla się, że zgodnie z zasadą *lex retro non agit*, do zdarzeń prawnych zaistniałych w określonym czasie stosuje się przepisy prawa wówczas obowiązujące. Tym samym późniejsze przepisy nowelizujące określone regulacje prawne nie znajdują do nich zastosowania. Budżety samorządów gminnych wykazujące po stronie dochodowej wpływy z podatków od elektrowni wiatrowych wyliczone w oparciu o obowiązujące w roku 2017 przepisy stanowią akty prawa, według których organ wykonawczy gminy dokonuje realizacji budżetu. Na podstawie uchwalonego budżetu realizując stronę wydatkową organy wykonawcze gmin podpisują m. in. umowy dotyczące realizacji zadań inwestycyjnych. Wiele z tych umów realizowanych jest z wykorzystaniem funduszy UE. Przyjęcie przez ustawodawcę zapisu proponowanego przez Radę Ministrów spowoduje poważne kłopoty finansowe i prawne dla samorządów gminnych będących beneficjentami podatku od elektrowni wiatrowych. Wobec tego wnosimy o wykreślenie tego zapisu w projekcie ustawy.

**Przewodniczący Walnego Zgromadzenia
Stowarzyszenia Gmin Przyjaznych Energii Odnawialnej**

Leszek Kuliński